

- tühistada komisjoni 17. märtsi 2017. aasta otsus C(2017) 1742 (final) ELTL artiklis 101, EMP lepingu artiklis 53 ning Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahel sõlmitud õhustranspordilepingu artiklis 8 sätestatud menetluse kohta (juhtum AT.39258 – lennustiteenused) (edaspidi „otsus“) tervikuna või teise võimalusena tühistada otsus selles osas, milles järeldatakse, et ELTL artikkel 101 ja EMP lepingu artikkel 53 on kohaldatavad saabuva lennulasti teenustele EMP-kolmandate riikide vahelistel liinidel, ja vähendada apellandile määratud trahvi kuni 26 775 000 euroni või sellise summani, mida Euroopa Kohus loeb sobivaks;
- mõista kõik kohtukulud, sh Üldkohtus toimunud menetluse kulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuses tugineb apellant järgmistele väidetele.

Üldkohus on õigusnormi rikkunud, kui ta ei käsitlenud apellandi väidet, et otsuses on rikutud ELTL artiklit 101 ja EMT artiklit 53, kui keelati tegevus, mis oli seotud saabuva lennulasti teenustega, mis ei piira konkurentsi EMPs, tuginedes väärtalt hoopis rahvusvahelisest avalikust õigusest tuleneval kindla mõju mõistel, et tuvastada, et komisjonil on pädevus EL õiguse alusel; ja

Teise võimalusena on Üldkohus õigusnormi rikkunud, kui ta kohaldas kindla mõju kriteeriumi ja järeldas, et komisjonil oli pädevus kohaldada ELTL artiklit 101 ja EMP lepingu artiklit 53 seoses saabuva lennulasti teenustega EMP-kolmandate riikide vahelistel liinidel.

Cathay Pacific Airways Ltd 9. juunil 2022 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda laiendatud koosseisus) 30. märtsi 2022. aasta otsuse peale kohtuasjas T-343/17: Cathay Pacific Airways versus komisjon

(Kohtuasi C-382/22 P)

(2022/C 303/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Cathay Pacific Airways Ltd (esindajad: *solicitor* J. Flynn, *avocats* M. Rees ja E. Estellon)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni punkt 3;
- rahuldada ülejäänud nõuded, mis esitati esimeses kohtuastmes;
- tühistada kõik ülejäänud rikkumise tuvastamised, mis on tehtud 17. märtsi 2017. aasta otsuse C(2017) 1742 (final) ELTL artiklis 101, EMP lepingu artiklis 53 ning Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahel sõlmitud õhustranspordilepingu artiklis 8 sätestatud menetluse kohta (juhtum AT.39258 – lennustiteenused) (edaspidi „otsus“) artikli 1 lõikes 1 kuni artikli 1 lõikes 4 osas, milles need puudutavad apellanti; ja
- tühistada otsuse artikli 3 apellandile määratud ülejäänud trahv; või

- teise võimalusena tühistada apellandile määratud ülejäänud trahv või vähendada seda ETLT artikli 261 alusel, kasutades oma täielikku pädevust, kuna vaidlustatud kohtuotsuse põhjendustes ja arutluskäigus on tehtud objektiivsed vead; ja
- mõista kohtukulud, sh apellandil Üldkohtu meneltuses tekkinud kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab kuus väidet.

Esimese väite kohaselt on Üldkohus valesti tuvastanud liidu pädevuse tegevuse üle, mis puudutas saabuvalid lende, st kolmandatest riikidest EMPsse saabuva lennulasti teenuseid.

Teise väite kohaselt on Üldkohus väärtalt kirjeldanud ega ole õigest kohaldanud nn „riigi kehtestatud kohustuse“ argumenti, mille apellant esitas, ega järginud nõuetekohaselt rahvusvahelise viisakuse põhimõtteid ja keeldu sekkuda kolmanda riigi asjadesse.

Kolmanda väite kohaselt ei ole Üldkohus võtnud seisukohta kõigi argumentide kohta, mille apellant esitas, vaid otsustas rikkumised osaliselt tühistada aegumise tõttu.

Neljanda väite kohaselt ei ole Üldkohus esitanud piisavaid põhjendusi järelduse kohta, et apellant osales ühes ja vältavas rikkumises ning on rikkunud võrdse kohtlemise põhimõtet.

Viienda väite kohaselt on Üldkohus eksinud nende tõendite käsitlemisel, mis ei puudutanud otseselt rikkumisi, mis on nüüd apellandile süüks pandud, ega kasutanud veenvat arutluskäiku seoses kõigi tõenditega, kui ta järeldas, et apellant osales ühes ja vältavas rikkumises.

Kuuenda väite kohaselt on Üldkohus õigusnormi rikkunud, kui ta järeldas, et apellandi keeldumine vahendustasu maksmast rikkus ETLT artiklit 101 ja/või oli osa ühest ja vältavast rikkumisest.

9. juunil 2022 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-384/22)

(2022/C 303/35)

Kohtumenethuse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: R. Tricot ja E. Sanfrutos Cano)

Kostja: Hispaania Kuningriik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik ei ole hiljemalt 6. veebruariks 2018 vastu võtnud kõiki nõukogu 5. detsembri 2013. aasta direktiivi 2013/59/Euratom, millega kehtestatakse põhilised ohutusnormid kaitseks ioniseeriva kiirgusega kiiritamisest tulenevate ohtude eest ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom ning 2003/122/Euratom, (*) täielikuks järgimiseks vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole neist komisjonile teatanud, siis on Hispaania Kuningriik rikkunud selle direktiivi artiklist 106 tulenevaid kohustusi.
- mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.